

Obra Social "la Caixa"

LA GALLERIA

NAZIONALE

Nota de premsa

Conversation Piece

Obres de la Col·lecció "la Caixa" d'Art Contemporani

Comissària: Nimfa Bisbe

Inauguració: dijous 18 de maig de 2017, a les 18.30 h

19 de maig - 17 de setembre de 2017

Salone Centrale

Fernanda Fragateiro, Donald Judd, Agnes Martin, Juan Muñoz, Joan Hernández Pijuan, Doris Salcedo, Julião Sarmiento, Thomas Schütte, Richard Serra, Jana Sterbak, Antoni Tàpies, Ignacio Uriarte, Rachel Whiteread.

La Galleria Nazionale convida la Col·lecció "la Caixa" d'Art Contemporani a establir una «conversa» amb un selecte grup d'obres, sota el sostre de la seva arquitectura clàssica.

La Col·lecció "la Caixa" d'Art Contemporani constitueix actualment un fons molt important de lectures diverses de l'art dels últims quaranta anys, i al mateix temps és un propulsor de nous diàlegs i relats amb el propòsit de prolongar el sentit i l'actualitat de les obres. En efecte, aquesta col·lecció s'ha anat formant com un espai de recerca i creació d'històries, sense oblidar la seva funció de reconèixer, preservar i representar l'art del nostre temps.

Amb el títol *Conversation Piece*, pres del grup escultòric de Juan Muñoz, aquesta exposició posa en relació una dotzena d'obres d'artistes de diferents veus poètiques. Tal com suggereixen els expressius gestos dels tres personatges de Muñoz, la mostra té la força del diàleg, però també la del contrast, la intriga i la recerca d'un significat revelador. La interacció entre les obres segueix una certa pauta, establerta, d'una banda, pel baix continu de l'estètica minimalista, i, de l'altra, per la triple relació entre l'arquitectura, l'escultura i la figura humana.

El llenguatge formalista del minimalisme adquireix una nota de sensibilitat poètica en les delicades i subtils bandes horitzontals d'Agnes Martin i en la densitat matèrica de la superfície negra de Richard Serra. El principi geomètric d'aquestes pintures està pautat per espais de llum i intervals de quietud, que s'enllacen en la malla de solcs de llum platejats del

Departamento de Comunicación de la Obra Social "la Caixa"

Josué García – 93 404 61 51 / jgarcial@fundacionlacaixa.org

Andrés Gimeno – 934 046 137 / agimeno@fundacionlacaixa.org

Sala de Prensa Multimedia: <http://prensa.lacaixa.es/obrasocial/>

 [@FundlaCaixa](https://twitter.com/FundlaCaixa) | [@CaixaForum](https://twitter.com/CaixaForum)

Nota de premsa

paisatge monocrom de Joan Hernández Pijuan i en el silenci existencialista que Antoni Tàpies evoca en la nuesa de la seva pintura blanca.

L'escultura minimalista de Donald Judd serveix de pont a una generació posterior d'artistes que sotmeten el particular paradigma formal del minimalisme, «el cub», a tota mena de desconstruccions i variacions per reintroduir en l'art el sentit del real i un significat que el vinculi a la societat. Rachel Whiteread rematerialitza els espais buits de l'arquitectura per retornar l'art als espai viscuts, mentre que Fernanda Fragateiro, una altra mestra de la intervenció d'espais, evoca amb els seus exquisits mòduls arquitectònics les utopies que han dirigit l'art cap al social.

Les maquetes de Thomas Schütte s'allunyen, però, de l'ortodòxia del minimalisme per descobrir noves possibilitats de l'escultura mitjançant una aproximació a una arquitectura imaginària que obre espais a la ficció, encara que també a una reflexió sobre l'organització social. La sensació d'irrealitat que desprenen aquestes maquetes intriga tant com la que generen els tres insòlits personatges de Juan Muñoz, híbrids de persona i sac, i amb rostres despersonalitzats. La seva presència suscita un pressentiment de finitud humana, d'un món que s'està desnaturalitzant, igual que la reproducció en 3D que Julião Sarmento ha fet de la ballarina d'Edgar Degas. L'artista portuguès intervé aquesta figura dotant-la de més realisme, com a mínim en forma i erotisme, i, tot i així, aquest avatar d'aquella petita escultura resulta pertorbadorament artificial, gairebé deshumanitzat. Jana Sterbak, en canvi, parteix de l'acció real, de l'aquí i ara. No hi ha ficció en la seva *performance* ni en els seus temes, tot i que indubtablement sí que hi ha teatralitat, ja que escenifica amb diferents estratègies narratives la fragilitat, els perills i les dificultats de l'existència humana.

Com a peça final, l'exposició inclou el vídeo de l'artista espanyol Ignacio Uriarte, que, amb gran humor, projecta una reflexió sobre la dialèctica entre l'ésser humà i la màquina. Uriarte va filmar l'actor Michael Winslow imitant magistralment el so de 30 màquines d'escriure, un esforç que es podria interpretar com la lluita de l'ésser humà per imitar la tecnologia.

En aquesta exposició, la interpretació formalista de la geometria de l'art minimalista s'esvaeix per la força de les vivències, els simbolismes i les ficcions de les obres. Efectivament, la forma és important, però els artistes aquí representats la projecten per sustentar poètiques personals o referències a la realitat del nostre món. D'altra banda, els jocs de

---

Nota de premsa

contrastos i afinitats entre les diferents propostes artístiques que planteja la mostra permeten activar múltiples lectures que, sens dubte, poden al seu torn generar uns altres relats, diferents del que aquí s'ha plantejat.

LA COL·LECCIÓ "LA CAIXA" D'ART CONTEMPORANI

Va ser creada el 1985 com un projecte obert a la contemporaneïtat, i actualment ja té un miler d'obres significatives de la producció artística internacional que no sols recullen la memòria de l'art dels últims quaranta anys, sinó que també ofereixen una àmplia visió de la interrogació contínua de l'art sobre el nostre món actual.

Conté totes las disciplines i tècniques utilitzades pels artistes contemporanis —des de la pintura, el dibuix i l'escultura fins a la fotografia, el vídeo, el film, el so i la instal·lació. Al llarg de més de trenta anys, aquesta col·lecció ha anat reunint obres d'artistes molt reconeguts, com també de creadors emergents amb treballs que marquen noves direccions per a l'art del futur. També està basada en diàlegs entre llenguatges fonamentats en una forta estructura ideològica i en poètiques refractàries a qualsevol ortodòxia, que s'han formalitzat mitjançant una hibridació de llenguatges i estètiques en resposta als canvis continus del nostre imprevisible món actual.

Cronològicament, el punt de partida són els anys vuitanta, que és el moment en què l'art espanyol s'incorpora a l'escena internacional. Tot i així, s'hi van incloure algunes artistes internacionals reconeguts des dels anys seixanta i setanta (Joseph Beuys, Mario Merz, Jannis Kounellis, Giovanni Anselmo, Antoni Tàpies, Robert Ryman, Carl Andre, Donald Judd, Richard Serra i Richard Long, entre d'altres), com a marc referencial de la col·lecció. La contextualització i integració conceptual de l'art espanyol en l'escena internacional va ser un objectiu fonamental en els primers temps de la col·lecció. Actualment, aquest diàleg està obert als artistes d'arreu del món, i ja no respon a un èmfasi especial en termes geogràfics o d'identitat nacional.

Reunir aquesta col·lecció ha exigut un seguiment rigorós de l'evolució de la creació artística contemporània, necessari per mantenir un esperit obert i innovador. La Col·lecció "la Caixa" és avui un punt de referència a

---

Departamento de Comunicación de la Obra Social "la Caixa"

Josué García – 93 404 61 51 / jgarcial@fundacionlacaixa.org

Andrés Gimeno – 934 046 137 / agimeno@fundacionlacaixa.org

Sala de Prensa Multimedia: <http://prensa.lacaixa.es/obrasocial/>

 @FundlaCaixa | @CaixaForum

Obra Social "la Caixa"

LA GALLERIA

NAZIONALE

Nota de premsa

Espanya, com demostra el préstec constant de les seves obres per a exposicions de museus de tot el món. A més, amb la voluntat d'aprofundir en l'art contemporani, la Fundació Bancària "la Caixa" organitza regularment exposicions de les seves obres als centres CaixaForum, com també mostres itinerants a Europa i a la resta del món. Antologies, exposicions temàtiques, monografies, etc., totes aquestes exposicions han estat instruments per ajudar a interpretar les obres situant-les en el context en què van ser concebudes, o contrastant-les i establint diàlegs amb altres peces.

Informació

Galleria Nazionale d'Arte Moderna e Contemporanea
Viale delle Belle Arti, 131, 00197 Roma
T [+ 39 06 32298221](tel:+390632298221)

Horaris: de dimarts a diumenge, de 8.30 a 19.30 h

Tarifes: general, 10 €; reduïda, 5 €

lagallerianazionale.com
coleccion.caixaforum.com

[Facebook](#) / [Instagram](#) / [Twitter](#)

#LaGalleriaNazionale

#Conversation_Piece

Prensa

Oficina de Comunicacions i relacions Externes

Laura Campanelli — ganlamc.uffstampa@beniculturali.it — T +39 349 511 3067

Silvia Macchetto — silvia@silviamacchetto.com — T [+39 338 342 95 81](tel:+393383429581)

Departamento de Comunicación de la Obra Social "la Caixa"

Josué García – 93 404 61 51 / jgarcial@fundacionlacaixa.org

Andrés Gimeno – 934 046 137 / agimeno@fundacionlacaixa.org

Sala de Prensa Multimedia: <http://prensa.lacaixa.es/obrasocial/>

 [@FundlaCaixa](https://twitter.com/FundlaCaixa) | [@CaixaForum](https://twitter.com/CaixaForum)